

AL BAYRAĞIM, DALĞALAN!

Al bayrağım

Mahirə HÜSEYNOVA,

*ADPU-nun Beynəlxalq
əlaqələr üzrə prorektoru, filologiya
üzrə elmlər doktoru, professor*

Xalqımızın gəldiyi yolun sinə dəftərin,
Göyəren arzuların, al bayrağım, dalğalan!
Yüksəlişin-əlacı sağlamamış dərdlərin,
O dərdləri yadına sal, bayrağım, dalğalan!

Min illərdir içimiz rənglərini göyərdir,
Yaşamaq haqqımızın əbədi rəmzişən bir.
Ruhumuz-qəlbimizdə asılan direyindir,
O dirakdə uca dur, qal, bayrağım, dalğalan!

Qəlbimizdə oxunan türkülər yarandın,
Altaylardan salınan körpülər yarandın.
Sabahlara aparan ümidiylər yarandın,
Al bizləri qoynuna, al, bayrağım, dalğalan!

Qılınçında Babəkin, Nizaminin şeirində,
Yaşadın susmayacaq vətən nəğmələrində.
Qarşında baş eyən var dünyanın hər yerində,
Oğulun var, qızın var, var, bayrağım, dalğalan!

Hopub, bağırna hopub, hopub şəhid qanları,
Sənə bürünüb gəlib min-min yurd qurbanları.
Dədə əmanətisen-qızları, oğlanları
Bu vətənin səninçün yar-bayrağım, dalğalan!

Azərbaycan əsgəri qanım halaldır-dedi.
Ucada dayanmağın bir cəh-cəlaldır-dedi.
Güçünün qarşısında düşmən olan əyildi,
O bilir ki, olacaq xar, bayrağım, dalğalan!

Vətəndir

Bu vətən deyilən torpaq deyil ki,
Anannı dizinin yanrı-vətəndir.
Başını qoymağın bir sinə varsa,
Ruhuna bəşikə, tanı, vətəndir.

Dünyanın sırrı bir, sualları çox,
Boy verən nə qədər... cavab verən yox.
Oğlunun, qızının gözü-könlü tox,
Bir ümidi yerinin canı vətəndir.

Hər ağla gələnlər yiğbala gəlməz,
Haqqdan gəlməyəni yiğ bala, gəlməz.
Sevənən günahı bəbala gəlməz,
Ürəyə can verən qanı vətəndir.

Kimə doğma dedin, kimə yad dedin,
Nə haray istedin, nə imdad-dedin?
Qürbətin havası verməz dad-dedin,
Adının hər adı-səni vətəndir.

Qurduğun dünyanın hər daşı-vətən,
Ömrünün-gününü yoldaşı-vətən.
Mahirə, demədi qəm daşı vətən,
Dərmanın hardadır, hamı-vətəndir.

Şəhid nəğməsi

Burdan yavaş gedin, asta keçin,
Qəbirlər titrəyər, daş dinə bilər.
Bir gülə gücüne sükut olanlar,
Bir addım səsinə diksinə bilər.

Boy vermiş məzarın qəbir daşları,
Bir ömrün daşlaşan arzu-kamidir.
Onların sağlığı döyüşən əsgər,
Məzarı -Vətənin istehkamıdır.

Hər biri məşəldi qaranlıqlara,
Hər biri vətənin, elin gərəyi.
Bayraq götürmədi hamısı, amma,
Qaldırdı qəlbələrdə bayraq dırəyi.

Yerə qan tökdülər, ruh göyoṛtdilər,
Tarixi yazdlar Vətən daşında.
Minillik xalqlara dərs öyrətdilər,
Bu ərən oğullar cavan yaşında.

Bir ana bətnindən düşüb, böyüyüb,
Min-min analara oğul oldular.
Hərəsi bir ocaq adından gedib,
Vətən ocağını qaladı onlar.

Şəhidlər, Şəhidlər, sabaha bu gün,
Canınızdan keçib, qurban verdiniz.
Millətə diz çöküb baş əymək üçün,
Şərəflə, müqəddəs ünvan verdiniz.

Azərbaycan

**Azərbaycan -
Qayalarından uca,
Yaşımdan da cavan,
Dünyadan qoca...**

**Azərbaycan -
Nəsil-nəsil doğuluşum.
Külündən yaranan,
Mənim səməndər quşum.**

**Azərbaycan -
Xəzərin uca dalğası.
Min illərdir xalqının
Yaşamaq qovğası.**

**Azərbaycan -
Baş əydiyim Tanrı.
Sənə kömək olsun,
Anamın duaları.**

**Azərbaycan -
Kürüm qədər lal, dəli.
Ahillar qədər susqun,
Cahillar qədər hikkəli.**

**Azərbaycan -
Göyərən ümidiyərim.
Dərmanı,davasınan,
Min illik dərdlərimin.**

**Azərbaycan -
Ünvanı - növraqımin.
Əyilməyən dirəyisən,
Üçrəngli bayraqımin.**

Sərhəd qapısı

(Müzəffər üçün yazılın şeir)

Nə qədər dünyani dolaşsaq da biz,
Yaxıñ, uzağı- boşdur hamısı.
Vətən- üreyimiz, göz bəbəyimiz,
Adın ünvanımdır, Sərhəd qapısı.

Qüruru böylanar böyüklüyünün,
Adamlar gezdirir üreklerində.
Bütün ağırlığı Vətən yükünün,
Dayanar bu sərhəd dirəklərində.

Gecənin zülməti, qışın soyuğu,
Yağışı, qarı da oyun-oyuncuq.

Vətən keşiyinin nə olduğunu,
Sərhədçi anlayar, sərhədçi ancaq.

Yüz ölçü-biçisi qoca dünyanın,
Dolanar başına, bir həddən keçər.
Qanında bir qışqıq qeyrət olanın,
Ürəyi neçə yol sərhəddən keçər.

Beləcə yaşadın özün biləndən,
Bilirəm, doğmadır hər əsgər sənə.
Ürək sözlərimi göndərirəm mən,
Bu bayram gündündə, Müzəffər, sənə.